

GÜNEY KORE'NİN KALKINMASINDA İNOVASYONUN ROLÜ THE ROLE OF INNOVATION IN THE DEVELOPMENT OF SOUTH KOREA

Yrd.Doç.Dr.Bekir Sami Oğuztürk*

ÖZET

Son yıllarda inovasyon ve ona bağlı bilim, tamamen bir üretim faktörü haline gelmiştir. İnovasyon faaliyetlerinin önemini erken kavrayan ve bu doğrultuda politikalar üreten ülkeler, günümüzde gelişmiş ülke statüsündedirler. Güney Kore de bu ülkelerin en önemlilerinden biri haline gelmiştir.

İnovasyonun önemini kavrayan ülkelerin başında Güney Kore gelmektedir. Bu çalışmada Güney Kore ekonomisi, Güney Kore'nin kalkınmasında inovasyonun rolü, Güney Kore'de inovasyon gelişim süreçleri incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İnovasyon, Güney Kore, Kalkınma

ABSTRACT

In recent years, innovation and its science has completely become a production factor. Today, countries which early grasp of the importance of innovation activities and producing policies in this direction are occurred in the status of developed countries. South Korea has been one of the most important of these countries.

South Korea is one of the countries to realize the importance of innovation. In this study, it has looked through South Korea's economy, the role of innovation in the development of South Korea, development processes of innovation.

Key Words: Innovation, South Korea, Development.

GİRİŞ

Ekonomik ve sosyal alanlarda artı bir değer ve başarı için yaratmak için ürün, hizmet ve işin yapılış biçiminde yapılan değişiklikler, farklılıklar, kısacası tüm yenilikler inovasyon olarak adlandırılır. İnovasyonun da kendi içinde çeşitleri vardır. Bunlar; Ürün-Hizmet İnovasyonu, Süreç İnovasyonu, İş Modeli İnovasyonu, Örgütsel İnovasyon ve Pazarlama İnovasyonu'dur.

Uzun dönemde ekonomik büyümenin temel kaynağı bilgi ve yeni teknolojiler üreten inovasyon faaliyetleridir. Günümüzde teknolojiye sahip olan ülkeler sanayi başta olmak üzere, bütün ekonomik alanlarda mutlak bir üstünlük elde etme yolundadırlar. Kısaca, teknoloji, ülkelerin rekabet üstünlüğünün tek ve en önemli belirleyicisi haline gelmiştir. Bu nedenle gerek toplumsal refahın ve kalitenin yükselmesinde, gerekse dünyadaki sınırlı kaynakların paylaşımında teknolojik üstünlüğe sahip olan ülkeler uluslararası alanda belirleyici rol oynamaktadır.

G-20 ülkeleri arasında yerini almış olan Güney Kore'nin ekonomisinde ve kalkınmasında inovasyonun rolü çok büyüktür. Güney Kore inovasyonun önemini çok önceleri anlamış ve kalkınmasını tamamen inovasyon ve değişim süreçleri üzerine kurmuştur.

1.İNOVASYON

1.1 İnovasyon Nedir?

İnovasyon, ekonomik ve sosyal çevrelerde, yeniliğin, başarılı bir şekilde, üretimi, sindirilmesi ve sömürülmesidir (Avrupa Komisyonu,2003).

Schumpeter'a, göre inovasyonun tanımı; (Schumpeter, 1934:66)

- Tüketiciler için yeni bir ürünün ya da bir ürünün yeni bir halinin piyasaya tanıtımı,
- Bilimsel yeni bir buluşla ortaya çıkan ve bir malı ekonomik olarak yeni bir yolla tutabilerek var olabilen yeni bir üretim metodunun tanıtımı,

* Süleyman Demirel Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü. bekiroguzturk@sdu.edu.tr

- Daha önce, ülke bağlamında, bu sektörde daha önce hiç girilmemiş ve daha önce var olmayan yeni bir piyasanın açılması,
- Önceden var olmayan yeni bir hammadde ya da yarı-ürün kaynağının piyasaya sunulması,
- Yeni bir tekelleci pozisyonunun yaratılması ya da bir tekelleci pozisyonunun bozulması gibi, herhangi bir sektörde, bir yeni bir birimin ortaya konulması.

İnovasyonda fikirler ve kavramlar önem kazandığından, icat etmeyi değil; değer yaratma yollarını keşfetmeyi kendine amaç edinir. Bir buluş yapmak, ticari başarıyı garantilemez. Önemli olan değer yaratmak ve bu sayede ticari başarıyı gerçekleştirmektir (Elçi, 2007: 17)

Oslo El Kitabında, OECD teknolojik inovasyonu şöyle tanımlar (Oslo, 1995:26);

Teknolojik ürün ve Süreç inovasyonları (TPP), bilimsel, teknolojik ürünleri, örgütsel, finansal ve ticari aktiviteleri kapsayarak; ürün ve süreçlerdeki teknolojik gelişmeleri ve yenilikleri de içine alır. Bir TPP inovasyonu, piyasaya tanıtılmışsa (ürün inovasyonu) ya da bir üretim sürecinde kullanıldıysa (süreç inovasyonu), uygulandığı söylenebilir. TPP inovasyonu yapan bir firma, teknolojik olarak yeni geliştirilmiş ürünleri, süreçleri, yeni bir sürede uygulayan firmadır. Bir başka tanıma göre “inovasyon, en az iki oyuncu, öge ya da düğüm arasındaki hareketlerin maliyetlerini değiştiren bir ağı tanıtan yeni bir ögedir.” (Cabral 1998, 2003:813).

İnovasyonun yaratıcılıkla olan ilgisini şöyle tanımlanabilir;

İnovasyonlar, kişiler ve takımlar tarafından yaratıcı fikirlerle başlar. Bu yaratıcı fikirler inovasyonun başlangıç noktasıdır ve en önemli kısmıdır. İnovasyon; yeni teknolojik gelişmeler, işte başarıyı sağlayan yöntemler oluşturmaktır. Yeni dağıtım şekilleri, ürün ve süreç değişimleri, yeni pazarlama yöntemleri de bu kavramla açıklanabilir (Müftüoğlu, Durukan, 2004: 155-156).

1.2. İnovasyon Çeşitleri

1.2.1 Ürün-Hizmet İnovasyonu

“Ürün” terimi, hem ürünleri hem de hizmetleri kapsayan bir anlamda kullanılmasının yanı sıra, ürün inovasyonları, yeni bilgiyi ve teknolojiyi kullanabilir ya da var olan bilginin ve teknolojinin kombinasyonları üzerine de kurulabilir. Ürün inovasyonları, hem yeni ürünlerin ya da hizmetlerin tanıtımını, hem de var olan ürünlerin fonksiyonelliklerinde ya da özelliklerindeki önemli gelişmeleri de kapsar (Oslo El Kitabı-OECD, S.48)

Avrupa Birliğine göre; “Ürün inovasyonu, ekonomik sistemin temel itici güçlerinden biridir. İnovasyonun dışsal bir fenomen olmadığı ve kurumların inovasyon sürecinde aktif rol oynadığının hatırlanması, geçtiğimiz yüzyılın önemli başarılarından biridir. Maalesef, kurumların özelliklerinin ne kadar yenilikçi olduklarını belirleyen bir anlaşma sağlanamamıştır. Derece, Ar-GE düzeyi, nakit akışı ve çeşitlilik, yıllarca sonuç alınmadan üzerinde çalışılan faktörlerdir”(AB Sosyo-Ekonomik Araştırması, 2005:18).

1.2.2 Süreç İnovasyonu

Süreç inovasyonu, süreçlerin yaratılması ve ortaya çıkmasındaki değişimdir (Tidd, Bessant, Pavitt, 1997:10) Süreç inovasyonları yeni ekipmanların, yazılımların ve belirli tekniklerin ve prosedürlerin uygulanmasıyla ilgilidir. Eğer inovasyon yeni ya da geliştirilmiş birim maliyetleri düşürmeye ya da kaliteyi artırmaya yönelik üretim ya da tedarik metotları kapsıyorsa, bu süreç inovasyonudur (OECD: 53)

1.2.3 İş Modeli İnovasyonu

Alex Osterwalder, iş tipi inovasyonunun 3 tipi olduğunu söylemektedir.

a- Yenilikçi iş modelleri: Şirketler, yeni yolla aynı tarz işler yaparlar ve sonuç olarak endüstrileri değiştirirler,

b- Uzatılmış iş modelleri: Şirketler, mevcut olanın üstüne yenilerini inşa ederler,

c- Yeni iş modelleri: Şirketler, tamamen yeni bir iş modeli oluştururlar.

İş modeli inovasyonu, değer yakalamada, işin yapılış şeklini (Ör: HP veya Samsung, çeşitli havayolu şirketleri) değiştirmeyi kapsar.

“İş Modeli İnovasyonu Başarıları” isimli çalışmalarında, Donald W. Mitchell ve Carol Bruckner Coles, iş modeli inovasyonunu, bir şirketin performansını, eldeki veriler içinden çok fayda sağlayarak artıran, iş modelindeki başarılı ve farklı değişimler olarak belirlemektedirler.

1.2.4 Örgütsel İnovasyon

Yeni bir örgütsel modelin, kuruluşun iş uygulamasında, iş organizasyonunda veya dış ilişkilerinde uygulanmasına örgütsel inovasyon denir. (Oslo, 1995:153). Kurumun iş organizasyonundaki, iş uygulamalarındaki yada dış ilişkilerindeki kurumsal metotların ilk kullanımını kapsıyorsa kısaca insanlarla ve iş organizasyonu ile ilgileniyorsa, bu bir örgütsel inovasyondur. (Oslo, 1995:55).

1.2.5 Pazarlama İnovasyonu

Pazarlama inovasyonu, pazarlamanın 4 P'sinde yani ürün veya paket tasarımında, ürün pozisyonlanmasında, ürünün promosyonunda yada fiyatlandırmada önemli değişiklikler sağlayacak yeni bir pazarlama metodunun uygulanmasıdır. Bu tür inovasyonlarda ürünün durumunda değişiklik yaparak, satış ve Pazar payının artırılması hedeflenmektedir. Yeni satış kanalları da pazarlama inovasyonları içinde yer alır. Firma daha önce hiç kullanmadığı bir pazarlama metodunu uyguluyorsa, kullandığı pazarlama araçlarından farklı bir değişim söz konusuysa, bu firma pazarlama inovasyonunu gerçekleştirmiş demektir. (Oslo, 1995:152).

2. GÜNEY KORE EKONOMİSİ

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra 1945 yılında Paris Barış Konferansı imzalanmış, Truman'ın önerisiyle güçsüz ülkelere kendi geleceklerini belirleme hakkı verilmiştir. Bu kararla birlikte Güney Kore de diğer onlarca ülke gibi bağımsızlığına kavuşmuştur. Kore 1945-1953 yılları arasında çok zayıf bir ekonomiye ve yetersiz bir endüstriyel yapıya sahipti. Bu süre içerisinde Kore ekonomisinde görülen en önemli özellik; birincil ürünlerin ihracatının ve imalat ürünlerinin ithalatının yapıyor olmasıdır. Bu dönemde Kore ihracatının hemen hemen tamamı tarımsal ürünlerden ve hammaddeden oluşmaktadır. (Sung, 1992:77).

1953-1962 döneminde Kore ekonomisinin yeniden inşasını sağlamak, hızlı kalkınmayı başlatmak, ekonomik durgunluğu kaldırmak için çeşitli ekonomi politikaları yürütülmüştür. Bu dönemde baş gösteren siyasi istikrarsızlık ve yükselen enflasyona rağmen, ekonomi politikaları gerçekleştirilmiştir. 1945'ten 1961'e kadar olan dönemde, Syngman Rhee damgasını vurmuş; yönetimi süresince aşırı milliyetçi politikalar uygulanmıştır. (Koo ve Kim, 1992:123)

Güney Kore, ekonomik kalkınmasını beşer yıllık kalkınma planları yaparak yürütmüştür. 1962'de ilk planı yürürlüğe koymuştur. Öncelikle devlet ve özel sektör işbirliği yapmış, devlet özellikle büyük özel sektör firmalarına çok önem vermiştir. Başlangıçta büyük firmalarla kalkınma sağlanmış, dış ticaret bu yöntemle yürütülmüş; daha sonra da küçük ve orta ölçekli işletmelerin geliştirilmesine ağırlık verilmiş ve bu yönde politikalar izlenmiştir. (Karabiber, 1997:2). 1960 yılında Kore'de ihracata yönelik sanayileşmeye karar verildiği zaman bu uygulamayı gerçekleştirecek firmalar, yeni stratejiler için kurumsallaşma uygulamalarını dönemin şartlarıyla gerçekleştirmişlerdir. Bunun yanı sıra yeterli, gerekli eğitimi almış, çalışmak için motive olmuş ve şartları oluşturulmuş, işgücü de hızlı kalkınmada yerini almıştır. 1960 yılında devlet ekonomi politikasını ve tercihlerini beş temel üzerine kurmaya çalışmıştır. Bunlar, üst düzeyde işgücünün yetiştirilmesi, istikrarlı ve düzenli makro ekonomik politikalar, etkin ve güvenli mali piyasaların oluşturulması sistemi, fiyat dalgalanmalarının en alt düzeyde tutulması, tarım sektörünün geliştirilmesi ve yabancı teknolojilerin transferi olmuştur. İhracatın teşviki, finans piyasaların kontrolü, amaca yönelik dolaysız krediler, ayırıcı ve farklı destek teşvik önlemleri, ekonomi politikalarının başarılı olması için devletin belirlediği müdahale önlemleridir. Bunların yanı sıra temel ekonomi politikalarının başarılı olması, çok iyi yetişmiş teknisyen ve bürokratların seçimi ve bu yöndeki istihdamı ile bu işgücünün politik istismardan korunmasına, devletin kendi içerisinde yeniden yapılanmasına, devletin temel ekonomi politikalarının ve sanayileşme stratejisinde öngörülen hedeflerin sürekli izlenmesine ve düzeltmelerin yerinde ve zamanında yapılmasına bağlı olmuştur (Tüsiad, Görüş Dergisi, 1996: 32-36).

3. GÜNEY KORE'NİN KALKINMASINDA İNOVASYONUN ROLÜ VE UNSURLARI

Güney Kore, “dünya teknolojisine yetişme” konusunda en dikkat çekici pratik olarak algılanabilir. Dünya Bankası'nın (1993), 1965 ve 1990 yılları arasında “mucizevi” büyüme gösterdiğini belirttiği sekiz Asya ülkesinden biri olan Kore'de elektronik endüstrisi 25 yıl içinde son derece ilerlemiştir.

Güney Kore’de teknolojiye, Ar-Ge faaliyetlerine çok önem verilmiştir. ‘1960’lı yıllardan günümüze teknoloji parkları, sanayi ve teknolojiyi bir araya getiren bölgeler ve araştırma merkezleri kurmuşlardır’ (Kozlu, 1995:29) Aşağıda Güney Kore’nin kalkınmasında inovasyon unsurları 2 başlık halinde incelenmiştir.

3.1 Ar-Ge Faaliyetleri

Güney Kore’nin mucizevi ekonomik gelişimi, ülkenin bilim ve teknolojik alanındaki üstün yeteneği, daha gelişmiş ve dinamik araştırmaları, gelişme faaliyetleri gerektirdiğinden, 1980’li yıllardan bu yana hızla büyümekte ve gelişmektedir. 1980’lerde hükümet ağırlığını büyük ölçüde sanayi politikasından teknoloji politikasına kaydırmıştır. Bu değişiklik AR-GE harcamalarında, özellikle özel sektörde büyük bir artışa neden olmuştur. Toplam AR-GE harcamalarında özel sektörün payı 1971’de %32’den 1987’de %80’e çıkmıştır (Hassink, 2001:8)

Güney Kore’nin teknoloji alanındaki yatırımları 1980 yılında 480 milyon \$ dan 2000 yılına gelindiğinde 20 kat artışla 10 milyar \$ a ulaşırken; aynı dönemde, yurtiçi ürün başına düşen teknolojik yatırımlar % 0.84’den % 2.68 seviyelerine ilerlemiştir. 1997-98 yılında yaşanan yabancı döviz krizinin ve birbirini takip eden ekonomik krizlerin ortasında bile, Güney Kore, Ar-Ge yatırımlarını 2002 yılında 3.85 milyar USD tutarına, yani; toplam hükümet bütçesinin % 3.6’ndan % 4.7’sine çıkarmayı başarmıştır. Bilim ve teknolojiyle ilgilenen uzmanların sayısı 1980 yılında 18.500 kişiden 2000 yılında 160.000 kişiye yükselmiştir (Güney Kore Rehberi: 16)

Tablo 1’de Güney Kore’nin 1993-1999 yılları arasındaki genel ekonomik durumu görülmektedir. 1993’teki büyüme hızı, %5.8 iken zamanla artış göstermiş ve 1995 yılında %9.0’a çıkmıştır. 1995’ten sonra bir azalma görünse de 1999 yılında %10.7’ye ulaşmıştır.

Tablo 1: Temel Ekonomik Durum (1993-1999)

	Milyar Won	Milyar \$	Kişi Başı Milli Gelir \$	Büyüme Hızı
1993	265,517	330	7,484	5.8
1994	303,772	378	8,467	8.6
1995	348,979	452	10,037	9.0
1996	386,640	480	10,548	6.9
1997	450,853	437	9,511	4.9
1998	443,127	316	6,823	-5.8
1999	483,800	406	8,581	10.7

Kaynak: T.C. Seul Büyükelçiliği Ticaret Müşavirliği, <http://www.musavirlikler.gov.tr> Erişim Tarihi, 25.11.2010)

Chaebol denilen özel işletmeler, ekonominin dümenini ellerinde tutmaları nedeniyle; Güney Kore ekonomisi için çok önemli bir pay elde etmişlerdir. Özellikle 5 büyük Chaebol, 1990 yılında Kore’nin patent sayısının bir çoğunu elinde bulunduruyordu. Ar-Ge’nin verim üzerindeki olumlu etkisi ile büyük işletmeler bu konuda özel yönetim belirlemişler ve bu konuda genişleme eğilimi göstermişlerdir. 2000 yılında, 4 büyük Chaebol, Samsung, LG, Hyundai, ve SK toplam 4,731 milyar Kore Wonu harcamasını Ar-Ge için yapmış ve 2001 yılında bu eğilim devam etmiştir. 2000 yılında özel firmalar %20 Ar-Ge genişlemesine giderken hükümet kontrolündeki laboratuvar, enstitü ve üniversiteler sadece %9 genişleme göstermişlerdir (Luthria ve Maskus: 144)

1997 yılında özel sektör Güney Kore’nin Ar-Ge harcamalarının % 77’sini yapmış ve bundan sonra da bu trend devam etmiştir. Bu konuda yatırımlara ağırlık verildikçe özellikle yüksek teknolojiye yatırımlar başlamış ve Amerika firmalarında çalışan Güney Koreli mühendisleri cezbetmek için büyük çaba sarf etmeye başlamışlardır. Geri dönmeyi kabul eden mühendisler öğrenme işleminde kilit rol oynamışlar ve Kore firmalarının araştırma verimliliğine olumlu etkilerde bulunmuşlardır. Kore hükümeti de bu çalışmalar doğrultusunda bir politika izleyerek katkıda bulunmuştur (Luthria ve Maskus: 145-146).

3.2 Bilim ve Teknoloji Faaliyetleri:

Güney Kore, OECD ülkeleri arasında GSMH bazında Ar-Ge için en çok pay ayıran ülkelerden biridir. Fakat, hükümetin Ar-Ge paylaşımındaki rolü düşüktür. Bu doğrultuda finans ve performans sağlama özel sektörün elindedir. Üniversitelerin ise Ar-Ge faaliyetlerinde çok çaba sarf ettiği gözlenmemiştir. Üniversiteler, 10.000 civarındaki Ar-Ge çalışanı ile Avrupa ortalamasında bulunmaktadır. Toplam patent sayısı anlamında dünyada 5. olan Kore, patentlerin de %5 ine sahiptir. Patent alma işinde Chaebollerin baskın bir rolü vardır ve bu konuda Samsung başrolde bulunmaktadır. Patent yüzdeleri;

Samsung Electronics Co. Ltd. (40%)

Daewoo Electronics (9.7%)

LG Semiconductor Co. Ltd (7.2%)

LG Electronics Inc. (6.6%)

Hyundai Electronics Ind. Co. Ltd. (6.5%)

Şeklinde bir dağılım göstermekte, ülkenin patent sayılarını yukarıdaki şekilde paylaşmaktadırlar (U.S. Patent and Trademark Office Report, 1998: 75).

Hükümet, 1999 yılının Nisan ayında ulusal bilim ve teknoloji politikaları koordinasyonunu güçlendirmek amaçlı Ulusal Bilim ve Teknoloji Konseyi'ni (NSTC) kurmuştur. Son dönemlerde, önceki yıllara kıyasla bilim ve teknolojiyle ilgili alanlarda kariyer yapmayı tercih eden genç insanların sayısında ve bilim adamlarıyla mühendisler arasındaki moralde bir düşüş yaşanması ve buna ek olarak, bilim ve teknoloji yatırımlarındaki fazla artışın, verimlilik konusundaki kaygıları da arttırmış olması NSTC'nin kuruluş amaçlarındandır. Temel görevi, bilim ve teknolojiyi yükseltmekteki temel politikaları koordine etmek, bilim ve teknolojiyle ilgili yatırımları genişletmek ve ulusal Ar-Ge programlarındaki öncelikleri belirlemek olan NSTC aynı zamanda; bilgi teknolojisi, bio-teknik, nano-teknoloji, çevresel teknoloji, kültürel içerikli teknoloji ve uzay bilimi alanlarındaki gelişmeye odaklı Ar-Ge verimliliğini arttırmayı amaçlamıştır. NSTC, bilim ve teknolojiyle alakalı kabine üyelerinin de yer aldığı 19 üyeden oluşmaktadır. Başkan, konseyin başkanlık görevini yürütmektedir.

Bilim adamları ve mühendislerin moralini artırıcı çalışma olarak, hükümet Ulusal Araştırma Bursu Sistemi kurmayı planlamıştır. Böylece kendini işine adanmış araştırmacılar başkanlığa ait ödüllerle takdir edilecek ve araştırma fonuyla emekli aylığı faydalarına ulaşabileceklerdir. Hükümet ayrıca aktif olarak, küresel Ar-Ge ağ ve akımlarının rekabeti açısından Güney Kore Ar-Ge aktivitelerini enternasyonal hale koyma arayışındadır. Bunun sonucunda Kore, önde gelen yabancı yatırımcılarla yerel bilim adamlarının kaliteli araştırma ortamını yapılandırmak için Ar-Ge projelerini aşamalı olarak yabancı enstitülere açmıştır.

Temel bilim ve yüksek kabiliyetli, yaratıcı araştırmacı ve bilim adamlarını desteklemek amacıyla, hükümet 2002 yılında % 19 olan temel bilim bütçe yatırımlarını 2006 yılı itibariyle % 25'e çıkararak, 2005 yılında altı ulusal stratejik alanda 400.000 uzmanı teşvik etmiştir. Bu alanlar, bilgi teknolojisi, bio-teknik, nano-teknoloji ve uzay bilimi yanı sıra çevresel ve kültürel teknoloji alanlarıdır. Bu ayrıca, kadınların teknoloji gelişimiyle ilgili yeteneklerini artırma yolunda çeşitli adımların atılmasını sağlamıştır. Bu konuda alınan bazı önlemler arasında; kadınlar için istihdam, kota sistemi ve bilim ve teknoloji alanlarında daha çok bayan öğrencilerin işe alınması da yer almaktadır (Kore Yurtdışı Bilgi Servisi, Güney Kore Rehberi: 16).

SONUÇ

İnovasyon, kültürel, toplumsal, ve idari ortamda yeni yöntem ve uygulamaların kullanılmaya başlanması anlamına gelmektedir. İnovasyon, her alanlarda kendini göstermektedir. G. Kore, ekonomik kalkınmadaki başarısıyla, inovasyon alanındaki çarpıcı gelişimi ile çok fazla ilgi çeken bir ülke olmayı başarmıştır.

1980'lere kadar kişi başına düşen gelir ve harcamalar açısından Türkiye'nin altında yer almış olan G. Kore, 1980'lere gelindiğinde bu durumu tamamen tersine çevirmiş; önemli bir büyüme ve gelişmenin yanı sıra, teknolojik açıdan da hızlı bir gelişim elde etmiştir. Gerek inovasyondaki girişimleri gerekse eğitime, beceri geliştirmeye ve insan kaynaklarına, işgücüne verdiği önem sayesinde, ilerlemeyi ve gelişmeyi başarmıştır. Bu başarıların temelinde, Ar-Ge faaliyetleri, teknolojiye önem vermeleri, inovasyonu ön plana çıkarmaları, eğitime ve gelişmeye hız vermeleri büyük önem arz etmektedir. Gelişmiş ülkeler ile rekabet edebilecek bir düzeye ulaşma yolunda önemli adımlar atmış ve çeşitli değişim süreçleri yaşamıştır. Bu değişim süreçlerinde ön plana çıkan en önemli etken inovasyonun geliştirilmesi ve bir politika haline getirilmesidir.

Ülkenin teknoloji ve inovasyon alanındaki yatırımları 1980 yılında 480 milyon \$ dan 2000 yılına gelindiğinde 20 kat artışla 10 milyar \$ a ulaşırken; aynı dönemde, yurtiçi ürün başına düşen teknolojik yatırımlar % 0.84'den % 2.68 seviyelerine tırmanmıştır.

Sonuç olarak; Güney Kore kalkınma stratejisini inovasyon üzerine kurmuştur. Bunun için de Amerika gibi benzer şekilde kalkınmış ülkeleri takip etmiştir. İnovasyonla birlikte öğrenme ve kalkınma sürecini gerçekleştirmiştir. Chaebol denilen özel sektöre ait büyük işletmelerin ekonomideki etkinliği yıllar geçtikçe önem kazanmış; kalkınma stratejisi aşamasında devlet ve özel sektör birlikte hareket etmiştir. Güney Kore, inovasyonla birlikte gelişmiş ülkeler kategorisinde yer almıştır.

KAYNAKLAR

AB Sosyo-Ekonomik Araştırması-Kurumsal Yönetişim, Performans Baskıları ve Ürün İnovasyonu, 2005.

Alex Osterwalder, <http://www.businessmodelalchemist.com/>, 2010

Avrupa Komisyonu,2003

Donald W. Mitchell& Carol Bruckner, Nihai Rekabet Avantajı: Sürekli Olarak Daha Karlı bir İş Modeli Gelistirmenin Sırları, Berrett-Koehler Publishers,2003

Elçi Ş., İnovasyon Kalkınmanın ve Rekabetin Anahtarı, Technopolis Group, 2007.

Görüş Dergisi, Tüsiad, Eylül-Ekim 1996.

Hagen Koo and Eun Mee Kim, “The Developmental State and Capital accumulation in South Korea” (Güney Kore’de Sermaye Birikimi ve Kalkınmacı Devlet), States and Development in the Asian Pacific Rim, London : Sage Publications, 1992.

Joseph Schumpeter,Ekonomik Gelisme Teorisi,1934,Oxford University Press.

Kore Yurtdışı Bilgi Servisi, “Güney Kore Rehberi”.

Kozlu, C. (1995), Türkiye Mucizesi İçin Vizyon Arayışları ve Asya Modelleri, İş Bankası Yayınları

Manjula Luthria, Keith Maskus, “Protecting Industrial Inventions, Authors’ Rights, and Traditional Knowledge: Relevance, Lessons, and Unresolved Issues”, World Bank and University of Colorado at Bouldert.

Mustafa Karabiber, “Kore Kalkınmasının Temelleri ve Türk-Kore İlişkileri”, T.C. Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı Ekonomik Araştırmalar Genel Müdürlüğü,1997

Müftüoğlu M.T., Durukan T., Girişimcilik ve Kobi’ler, Gazi Kitabevi, Şubat, 2004.

Oslo El Kitabı-OECD,OECD Publishing,1995.

Regis Cabral, Cabral-Dahab Bilim Parkı Yönetim Paradigmasını Basitleştirmek, Int. J. Technology Management, Vol.16, 1998.

Robert Hassink, “Towards Regionally embedded Innovation Support Systems in South Korea?”, Urban Studies, 00420980, Vol.38, Issue.8, Jul.2001.

Sung Moon Pae, “Korea:Leading Developing Nations, Economy Democracy”, Welfare University Press of America, 1992.

T.C. Dış Ticaret Müsteşarlığı,<http://www.musavirlikler.gov.tr/>,(Erişim Tarihi, 25.11.2010).

T.C. Seul Büyükelçiliği Ticaret Müşavirliği, ‘Kore Cumhuriyeti’nin Genel Ekonomik Durumu Ve Türkiye İle Ekonomik-Ticari İlişkileri, Haziran, 2010, Seul.

Teresa Amabile; Regina Conti, Heather Coon, et al, Yaratıcılık -çin Çalışma Ortamının Arastırılması, Academy of Management ,1996.

Tidd, Bessant, Pavitt,-novasyonu Yönetmek,John Wiley,Sons,Ltd,1997.

U.S. Patent and Trademark Office Report, 1998.